

Vrijwilligerswerk op Sumba van oktober t/m december 2007

Tja een "verslagje" maken over ons werk in het kindertehuis op Sumba dat wordt moeilijk, we kunnen er wel een boek over schrijven. Maar goed we gaan toch proberen kort u iets te vertellen.

Op 5 oktober 2007 zijn we vertrokken, een beetje zenuwachtig om het aantal kilo's van onze bagage, stonden we met onze ouders op Schiphol. Na een voorspoedige reis kwamen we aan op Bali waar mevrouw Sommer ons al op stond te wachten.

We maakten direct kennis met het chaotische verkeer van Bali als we met de taxi naar onze homestay worden gebracht. Het weekend verbleven we nog op Bali omdat we geen rechtstreekse aansluiting hadden.

Op maandag vliegen we dan door naar Sumba, daar wacht meneer Sommer ons al op, hij zal ons met de truck naar het kindertehuis brengen. Hoe verder we van de stad af komen hoe slechter de weg wordt en hoe armoediger de huizen/hutjes. Na 2 uur hobbelen en bobbelen komen we dan aan bij het kindertehuis, vele nieuwsgierige blikken krijgen we van de kinderen die het allemaal wel een beetje spannend vinden.

Als je bij het kindertehuis aankomt dan snap je niet dat daar zo'n mooi gebouw staat met zulke goede voorzieningen in zo'n armoedige omgeving. Onvoorstelbaar dat meneer Sommer dit met behulp van de plaatselijke bevolking voor elkaar heeft gekregen dat kun je je bijna niet voorstellen!

De volgende dag kunnen we gelijk aan de slag, want er is veel werk te doen omdat ze nogal al wat verzorgsters tekort hebben. Monica en Arieke gaan voor het kleuterklasje, waarin ze in het Engels/Zeeuws/Indonesisch aan de slag gaan. Marjon kan meehelpen om de baby's te verzorgen. De kinderen in het kleuterklasje vinden het allemaal geweldig spannend. Ze proberen eerst lekker uit, zo zitten ze met hun voeten op de tafel, roepen van alles door elkaar, maar al snel wordt hun duidelijk dat dit bij deze juffen niet door gaat! Iedere dag dat ze les krijgen is weer een feest, ze leren Hollandse liedjes zoals: in de maneschijn, ik ga slapen ik ben moe. Er wordt ook flink geknutseld.

De kinderen krijgen alleen 's morgens school, daarna gaan ze eten en omdat het zo warm is gaan ze 's middags slapen. Omdat het op de vloer lekker koel is gaan ze meestal niet op bed liggen maar lekker op de grond. Het is echt een maf gezicht. Als ze dan ongeveer anderhalf uur hebben geslapen gaan ze naar buiten waar ze iets te drinken krijgen en een lekkere "snack" (meestal een stuk fruit, of iets van gebakken banaan of cake). De kinderen gaan dan lekker buitenspelen, ze spelen het liefst met oude rommel, maar vermaken doen ze zich! Als ze zijn uitgespeeld worden ze lekker gedoucht en nee, dat gaat niet zoals in Nederland: er wordt een grote bak met

water gevuld en met een bakje krijgen ze een plens water over zich heen, insoppen, weer een plens en klaar is kees.

Marjon en de andere ibu's kunnen 's middags wel wat hulp gebruiken bij het douchen en eten geven van de baby's en als dat gebeurd is staat ook het eten voor de rest van de kinderen klaar.

Na het eten volgt een vast programma: Marjon deelt medicijnen uit aan kinderen die dit nodig hebben. De kinderen worden in groepjes nog even voorgelezen en er wordt met ze gezongen en gebeden. Arieke en Monica nemen de kinderen van hun klas voor hun rekening. Dan volgt een

tandenpoetsfestijn van +/- 20 kinderen in de leeftijd van 2-4 en dan... kunnen ze naar bed worden gebracht!

De oudere kinderen vinden het geweldig als we dan nog even een potje uno met hen spelen!

Op zondagmiddag gaan we met meneer Sommer mee naar de kerk in een kampong (klein dorpje). Na de kerkdienst gaan we vitamines uitdelen. De kinderen uit de dorpjes staan dan aan de kant van de weg en geven we snoepjes en vitamines. Dit waren altijd aangrijpende momenten want dan

zag je echt heel goed het verschil tussen de kinderen van de bevolking en de kinderen uit het kindertehuis, alleen de gezichtsuitdrukking all!

Ook kwamen er mensen die om medicijnen vroegen en gelukkig konden we daar ook meestal in voorzien. Dit was vooral Marjon haar afdeling. Ze heeft heel wat malariatabletjes uitgedeeld.

In de periode dat wij op Sumba waren, hebben we ook een paar keer een opname van een nieuw kind in het kindertehuis meegemaakt. Dat waren ook bijzondere en aangrijpende momenten. De redenen waarom ouders daar kinderen weggeven en hoe ze de kinderen weggeven, dat kunnen wij

niet begrijpen, maar aan de andere kant is het ook een mooie gebeurtenis dat een kindje in het kindertehuis verzorgd mag gaan worden.

Omdat we graag nog wat meer van de lokale bevolking wilden zien, zijn we een ochtendje op stap gegaan. Met ons handje vol Indonesisch wat we ondertussen een beetje hadden opgedaan, hebben we wat met de bevolking gekletst. Dan krijg je wel eens grappige situaties. Op een gegeven moment keken we in een huisje binnen, maar omdat wij wat steviger zijn als de mensen daar, waren wij en de bewoonster bang dat we door hun bamboevloer zouden zakken. De bewoonster maakte ons dan ook duidelijk dat we maar een beetje op de dwarslatten moesten gaan staan! Onvoorstelbaar dat die mensen in zulke huisjes hun hele leven wonen.

Ook hebben wij nog met de kinderen geknutseld in het kindertehuis. We gingen eerst met alle meiden een ketting maken van foamkraaltjes die we hadden meegenomen uit Nederland. We waren van plan om daarna met de jongens een auto van hout of papier te gaan knutselen, maar we konden dat de jongens niet zo heel goed uitleggen wat en wanneer we dat met hen zouden gaan maken, dus de jongens vroegen iedere keer: wanneer gaan wij nu zo'n ketting net als de meiden maken?! Nou u merkt, ze vonden het geweldig als er iets met hen werd gedaan!

Kerst was ook bijzonder, alle kinderen van de bevolking kwamen in het kindertehuis en kregen nieuwe kleren van het kindertehuis. U snapt dat dit een hele organisatie is voor de verzorgsters, maar als je die kindertjes dan ziet in hun oude vodjes en daarna met hun nieuwe kleren!

We hebben een ontzettend geweldige en mooie tijd gehad op Sumba. We denken er met heimwee aan terug...!

Wat we zeker nog kwijt willen over deze 3 maanden, is dat we veel bewondering hebben voor het echtpaar Sommer. We hebben echt geproefd uit hetgeen we gezien hebben en gehoord hebben uit de vele verhalen tijdens ons verblijf op Sumba dat de Heere zelf op Sumba werkt, en dat je dit werk alleen kunt doen met een groot vertrouwen op Hem die heel deze aarde bestuurt.

Een hartelijke groet van Arieke Maljaars, Monica Houtman en Marjon Oostdijk